

մին», ինչպէս կարդացել է Շահխաթունեան եւ նորանից արտադրելով Մխիթարեան: Լրացրել ենք եւ կցուած-ներին վերաբերեալ տպագրութեան ժամանակ բաց թողնուած ընդգծումները:

Տես Շահխ. Ա. 51. Մխիթարեան 77/8. Ալիշ. Այր. 339. միայն Պոռոշի մասը:

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ Ա. 16. ԳԵՂԱՐԴ

Ա. Գրքի եր. 98. պատկ. 29

1. Ի տերութեն քար էպաշտ ածասէր թագա-դրին Վրաց
2. Աւ ագին եւ Շահնշահի եւ որ դո ն որ ա Զաքար եի ես
3. Պոռոշ որ դի Վասակա յազգէն Խաղբակա զանձագի
4. Նարար ի ի տերանց աշխարհիս զմեծա-հռչակն Այր
5. Ի վանս լերամբ եւ դաշտ աւ եւ ամենայն կազմու
6. Թր որ կայր ի սմա փ որ եցի ի վիմէ տուն Այ յիշ
7. ատակ ինձ եւ որ դեաց իմոց եւ ամուսին իմո խո
8. Լթլու խաթունին (իմ մուլքն զամէն տվի ի դուռն Գեղարդի վախմ)

ԾԱՆՈԹ.— Ութերորդ տողում փակագծի մէջ առ-նուածը յետոյ է աւելացրած վատ փորագրութեամբ, վերջին բառերի չեղադրով մասը պատկերի մէջ չի դուրս եկել:

Տես. Շահխ. Բ. 285: Մխիթարեան. Ստորագր. Գեղարդ. 38. սխալներով: Ալիշան Այր. 341: Կոստ. Վիմ. Տար. 56. ժամանակը սխալ (տ. Ա. Գրքի եր. 98). Ouw. XIII. 13. սխալներով:

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ Ա. 17. ԳԵՂԱՐԴ

Ա. Գրքի եր. 103, 134. պատկ. 30.

(Մեծ տաճարի խորանի (աշխիդ) աջ պատի վերայ)

1. Ծն որ հի ըն այ ես Պոռոշ իշխան որ դի Վասակայ յազգէ Հաղբակայ գա նձ
2. այգ ին արար ի ի տ եր անց աշխարհիս զիս սբ ուխտս Այրի վ անթ լեր ամ բ եւ դաշտ աւ եւ ամ են այն կա
3. զմ ու թր որ կայր ի սմ ա եւ (արար ի աւ-եղ ուած) ոսկի եւ ար ծաթի խաչ եւ պա-հար ան
4. ք սկի (հք եւ բ?) ուով ար ք եւ քոցանի? եւ չին եցի եկեղեցիք եւ կ ան կնեցի սբն շա

5. նաւ ք եւ յար դարեցի դ եր եղմանայտ ու ն ին ձ եւ ազգի իմո յաւ խո են եւ ետ ու ի ս պա ս աւ որ ու
6. Թի սբոցս զիմ հալալ գաճայգին (s!) գեղն զՈղջայր եր զԲ եր դաղն եւ: Ժ: ո. սպ: այլ եթէ ո(ք)
7. յիմ յազգէ կամ յաւտարաց զիմ ոսկով գնած հայր են իքս ի այս սբոցս հ ան եւ ջ(ան)
8. այ զինչ եւ իցէ պա տճառաւ կամ զիմ անդար ձա այլ ցեղ դար ձ ան է հանել լիցի այն պի ս ին յ(ա)
9. Հացն Այ եւ որ ոչել լի (ցի ի) հաղորդու-թենէ սբ հաւ ատոյս եւ... զՅուդային
10. առցէ ?... (մի բառ) Ժառ ան դ... բի վ ան ից միաբ ան քս սահմա նե ցաք ան-ջ ին ջար ձ ան ազրո...
11. եւ: խ: պա տ ար ագ ի զատկ... ամ են տ ար ի ան խափ ան կատ ար են զյիշատակ մեծ պար ոն ին Պոռոշ... (ա եւ)
12. զար մից եւ զաւ աւկա/ց ն որ ա յաւ իտն/ի թ. ԶԼԲ:

ԾԱՆՈԹ.— Արձանագրութիւնն անկարելի էր բնա-գրից անմիջապէս լուսանկարել, ուստի եւ դժուարու-թեամբ հանել ենք Էստամբաժը եւ ապա նկարել: Եր-րորդ տողում փակագծի մէջ առնուած «արարի աւել-ուած» կարծում ենք ճիշդ է. մնացած փակագծի մէջ աւելացրածը մեր կողմից է: Իններորդ տողի մէջ «չա» եւ «հաղո» եւ «ին» հաղիւ տեղերը նկատելի, նոյ-նը տասներորդ տողի սկզբում «առցէ»: Տասներկուե-րորդ տողը երեք տողիկներով դրուած է դարնէվից դուրս, տեղ չլինելու պատճառով: Առաջին անգամն է այս արձանագրութիւնը նմանահանութեամբ հրատա-րակում:

Տես. Մխիթարեան եր. 5. Ալիշան Այր. 339/40. Կոստ. Վիմ. Տար. 125: Ouw. XIII. 7: Ամէնքն էլ սխա-լաշատ ընթերցումներով կամ թերի:

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ Ա. 18.

Ա. Գրքի եր. 116, 117, Բ. Գրքի եր. 159. պատկ. 185

ԹԱՆԱՏԻ ՎԱՆՔ

(Արեւմտեան դրան հիւսիսային կողմը)

1. ...*Թագ աւ որ ին եւ խա չեցելոյն Այ ի յարք
2. ...թե մե ծ ին եւ բար էպաշտ ին Ապ աղ-այ դան ին